

РЕШЕНИЕ

№ 6173

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4564** по описа за **2022** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

С Решение № 1203 от 05.04.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 17057/2021 г. на Районен съд – София е изменено Наказателно постановление № 549973-F555080 от 03.12.2021 г., издадено от началника на отдел "Оперативни дейности" – С., ЦУ на НАП, с което на "Италияшоп" ЕООД, е наложена "Имуществена санкция" в размер на 1400 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, като е намален размерът на наложеното административно наказание "Имуществена санкция" от 3000 лева на 500 лева.

Недоволен от постановеното решение е останал касационният жалбоподател "Италияшоп" ЕООД, което чрез пълномощник го обжалва в срок, като в жалбата се навеждат доводи за процесуална и материална незаконосъобразност. Заявява, че първоинстанционното решение е постановено при несъобразена и непрецизно изяснена фактическа обстановка. Счита, че в случая приетото от съда не само не кореспондира с реалните факти, но на паричната сума, намираща се извън касата, е дадено съвсем друго предназначение, което е произволно и във всички случаи доказателствено опровергано. Твърди, че наказателното постановление трябва да

съдържа както описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, така също обстоятелствата, при които е извършено, обясненията и възраженията на нарушителя и посочване на доказателствата, които го потвърждават, нещо което в конкретния случай не е сторено, видно от съдържанието на наказателното постановление. Моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени изцяло обжалваното решение, както и оспореното наказателно постановление. Моли за присъждане на разноски за двете инстанции.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което отхвърли жалбата като неоснователна и остави в сила първоинстанционното решение като законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава становище за законосъобразност на атакувания съдебен акт и предлага същият да бъде оставен в сила.

Настоящата съдебна инстанция, след като обсъди доводите в жалбата, изслуша становищата на страните и анализира събраните по делото доказателства, намери касационната жалба за подадена в срок, процесуално допустима, но по същество – неоснователна.

В жалбата са наведени оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. За да се отговори на същите, касационната инстанция следва да обсъди събраните по делото доказателства, от които се установява следното от фактическа страна:

На 16.06.2020 г. от служители на НАП била извършена проверка със засичане на касовата наличност на търговски обект, стопанисван от търговско дружество "Италияшоп" ЕООД. Обектът притежавал фискално устройство. При проверката, след извършен опис на паричните средства в касата, проверяващите отразили, че дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАПФ бил в размер на 159,05 лева, а фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 198,70 лева. Установено било, че фискалното устройство притежава функциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. Проверката приключила със съставянето на протокол от същата дата – 16.06.2020 г., в който подробно били изложени констатациите на проверяващите служители и в който било отразено, че установената промяна в касовата наличност е в размер на 39,65 лева. За неизпълнение на задължение, извън случаите на продажби да отбележи всяка промяна в касовата наличност на фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" и "служебно изведени", на 22.06.2020 г. в присъствието на пълномощник на управителя на търговското дружество – жалбоподател, бил съставен Акт за установяване на административно нарушение F555080. Актосъставителят посочил, че установената промяна в касовата наличност е в размер на 39,65 лева и представлява въвеждане на пари от касата, която не е отразена на фискалното устройство в момента на извършването ѝ. Така установеното от фактическа страна, инспекторът по приходите квалифицирал като административно нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Срещу акта, по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, от представляващ дружеството не е депозирано писмено възражение.

Въз основа на съставения акт, на 03.12.2020 г. началникът на отдел "Оперативни дейности" – С. в ЦУ на НАП издал наказателно постановление, с което на основание чл. 185, ал. 2, изпр. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС наложил на "Италияшоп" ЕООД,

административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Районният съд изменил наказателното постановление, като намалил размера на наложеното административно наказание "Имуществена санкция" от 3000 лева на 500 лева, излагайки споделени от касационен състав правни изводи.

Решаващият съд е приел, че нарушението е установено по безспорен начин, а при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения и такива на материалния закон. При подробен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства е формирал съответни на тях фактически и правни изводи, като е обсъдил задълбочено и обстойно и всички наведени в жалбата съображения, твърдения и доводи, на които е дал съответен отговор. Обосновано е приел, че нарушението е извършено. Обсъдил е аргументирано и довода на жалбоподателя за малозначителност на деянието, като със съответни на доказателствата мотиви е приел, че не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Решаващият съд е приел, че определеният размер на наложеното административно наказание е неправилно определен, като е отчел, че няма данни нарушението да не се явява първо такова за санкционираното дружество; ниския размер на процесната сума и липсата на изложени мотиви за размера на санкцията. Постановил е намаляване на санкцията до минималния размер от 500. 00 лева, като е приел, че така определеният размер в пълна степен съответства на вида и тежестта на извършеното административно нарушение. Решението е валидно, правилно и обосновано, а формираните в същото изводи напълно се споделят от настоящата касационна инстанция, при следните съображения.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява по безспорен начин извършеното от дружеството – касационен жалбоподател административно нарушение. Съгласно определената от наказващия орган правна квалификация на нарушението – по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, издадена от МФ, извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. За неизпълнение на това задължение чл. 185, ал. 2 от ЗДДС предвижда налагане на имуществена санкция за търговеца в размер от 3000 до 10000 лв. Касационен състав споделя изводите на районния съдия, че административното нарушение е доказано и административнонаказателната отговорност е определена в приложимата норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Правилен е извода на съда за ревизия на НП, по причина, че АНО не е посочил дали с нарушението се укриват приходи, което мотивира въззивният съд да приложи по-благоприятната норма на изр. 2-ро на ал. 2 от чл. 185 от ЗДДС, при което се налагат наказанията по ал. 1 от тази разпоредба – имуществена санкция от 500 до 2000 лева. С императивни разпоредби законодателят е вманил задължение за търговците да регистрират във фискалното устройство всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажби, като са указани операциите на фискалното устройство, посредством които се извършва това. Т. е., когато търговецът извършва промяна в касовата наличност той не може да избира нито дали да я отрази в устройството, нито по какъв начин, а единствено изпълнява

указанията на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Следва да се подчертае, че промяната в касовата наличност следва да бъде отразена незабавно, в момента на нейното фактическото извършване – извеждане или въвеждане на сумата. Отразяването става чрез една от операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Действието по отразяване на промяната не може да бъде извършено в по-ранен или по-късен момент, а единствено в монета на промяната. Неизпълнението на това задължение се санкционира по реда на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС. Не се споделя оплакването на касатора за допуснатото СПН при съставяне на АУАН, че не са посочени ЕГН на свидетелите по акта. В АУАН са посочени трите имена и адреса на свидетелите, като същите са установени, като такива при съставяне на АУАН. Ето защо невписването в АУАН на единния граждански номер на свидетел е непълнота, която не може да се приеме за нарушение на изискването на чл. 42, т. 7, предл. последно от ЗАНН относно съдържанието на акта, от кръга на съществените нарушения. Допускането му по никакъв начин не се е отразило върху правото на защита на административно наказаното лице.

Досежно довода за малозначителност на деянието касационният съдебен състав споделя изцяло изложените от районния съд мотиви и в тази насока не намира основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Въз основа на установените правнорелевантни факти районният съд е направил обосновани и правилни правни изводи, които се споделят напълно от настоящата инстанция, поради което повторното им излагане не е необходимо. Още повече, че с нормата на чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК е предвидена възможност за препращане към мотивите на първоинстанционния съд. Правилно е приложен и материалният закон, а направените в тази насока оплаквания на касатора са неоснователни и няма да бъдат приповтаряни. Районният съд не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила при анализа и оценката на доказателствата. Съответствието между приетото от съда и установеното от доказателствата, както и между приетото от съда и направените от него изводи, води до обосноваване на постановеното решение. Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства, XX касационен състав на АССГ намира, че доводите в касационната жалба са неоснователни и отменителни основания не са налице. По изложените съображения, обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, претенцията на ответника по касационната жалба за присъждане на разноски е основателна и касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати на ответника по касационната жалба разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 (сто) лева, определено по реда на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

XX касационен състав на Софийски градски административен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1203 от 05.04.2022 г., постановено по н.а.х.дело № 17057/2021 г. на Районен съд – София,НО/14.

ОСЪЖДА "Италияшоп" ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.